

**Ajuntament de
Cassà de la Selva**

Òrgan: Ple
Caràcter: Sessió Ordinària
Data: 28 de setembre de 2023
Expedient núm. X2023002748 - X2023002748
Per Unanimitat

Aprovat Per 16 Vots A Favor (Pau Presas Bertran, Alex Font Rico, Cristina Castañe Oliveras, Albert Arderiu Burcet, Ester Ayala Estrella, Eduard Fusté Bosch, Esther Dominguez Tarre, Robert Mundet Anglada, Joan Casabo Fuguet, Nuria Salvans Perez, Joan Ignasi Gispert Lloveras, Noelia Bueno Camos, Mar Sanchez Cañigueral, Christian Cortes De La Fuente, Antonio Avila Barrios, Marià Montsuñer Gonzalez)

ACORD

Títol:

Moció de l'equip de govern municipal en suport de la campanya i el manifest: el català, llengua oficial ara! Per tal que el Govern espanyol sol·liciti el reconeixement del català com a llengua oficial de la Unió Europea

Text:

Actualment, el català no és llengua oficial i de treball de la Unió Europea, però sí que s'ha reconegut un ús oficial limitat de les llengües oficials espanyoles diferents del castellà en les institucions europees. Les principals institucions i organismes de la Unió Europea han reconegut el català, el gallec i el basc com a llengua de comunicació amb la ciutadania. Això vol dir que qualsevol ciutadà pot adreçar-se en català, per escrit, a la Comissió Europea, al Parlament, al Consell, al Defensor del Poble Europeu o al Comitè de les Regions i que té dret a rebre una resposta en la seva llengua. També es tradueixen al català algunes publicacions i documents oficials de la UE.

El català té algunes de les característiques de les anomenades llengües minoritàries, com són la pràctica inexistència de persones monolingües i, per tant, la població bilingüe és semblant als territoris on el seu domini lingüístic a estats més extens on la llengua de la majoria és una altra, o la falta de presència en alguns sectors de la vida social. No obstant això, el català no pot ser considerat una llengua minoritària, ja que es diferencia d'aquestes llengües per diversos motius que la situen entre les llengües europees de demografia mitjana:

- Pel seu estatut jurídic. És oficial en un estat sobirà (Andorra) i, al costat del castellà, en tres comunitats autònomes espanyoles, fet que comporta una presència significativa a l'Administració pública i el seu ensenyament obligatori en el sistema educatiu.
- Per la seva demografia. El català és la setena llengua de la Unió Europea. El nombre de persones que el parlen és superior al de les que parlen finès o danès, i equiparable al de les que parlen suec, grec o portuguès a Europa. D'altra banda, segons l'estudi Euromosaic, encarregat per la Unió Europea, el 1991 (amb dades d'aquell any) els parlants de llengua catalana són més de la tercera part de les persones que parlen llengües considerades minoritàries (33,5%). Són seguits, a distància, pels parlants de gallec (13%), occità (11%) i alemany fora d'Alemanya i Àustria (9%).

Ajuntament de Cassà de la Selva

* El projecte Euromosaic no és només l'estudi més complet, innovador i fiable quant a la situació de les comunitats lingüístiques minoritàries d'Europa, sinó que vol, mitjançant les seves recomanacions i suggeriments finals, incidir directament en la reorientació d'una política lingüística i cultural europea que tingui en compte l'enorme riquesa que suposa la seva diversitat i promogui el respecte cap a aquesta diversitat.

- Per la seva situació sociolingüística. No ha estat abandonat pels seus parlants (llevat de supòsits excepcionals) i es transmet de manera intergeneracional amb normalitat. L'entenen el 95% dels ciutadans d'Andorra, Catalunya i les Illes Balears i més del 80% dels del País Valencià. A més, els qui fixen la seva residència en aquests territoris tradicionalment han tendit a aprendre'l i a fer-lo servir en les relacions públiques i fins i tot familiars. Queda molt lluny de xifres de coneixement inferiors a la quarta part de la població que es donen, per exemple, a Occitània o a Bretanya.

- Pel seu equipament lingüístic. És un idioma plenament codificat, normativitzat i estandarditzat amb un total consens acadèmic i ciutadà, té una autoritat lingüística reconeguda i els seus recursos lingüístics i estudis sobre gramàtica, lexicografia, etimologia, dialectologia, terminologia, història de la llengua o onomàstica, són comparables amb els de les grans llengües llatines. Compta amb diccionari normatiu (el de l'Institut d'Estudis Catalans) i amb un gran nombre de diccionaris editorials, així com diccionaris d'equivalències amb les llengües més difoses del món, com són l'anglès, el castellà, el francès, l'alemany, el rus o el xinès. A més el català té una notable capacitat d'elaboració i difusió de neologismes de tota mena i un sistema organitzat per a la seva normalització.

Manifest:

El català és la 13a llengua de la Unió Europea en nombre de parlants, i el seu domini lingüístic abasta tres dels seus estats membres, però no està reconeguda com a llengua oficial de la Unió. Per contra, llengües amb molts menys parlants, com el finès, el danès, el maltès, o el gaèlic —en aquest cas, amb 260.000 parlants—, sí que formen part del club de les vint-i-quatre llengües oficials de la Unió Europea. Aquesta diferència en la protecció de les llengües europees respon a la voluntat política dels estats membres.

El Reglament núm. 1 del Consell de la Unió Europea de l'any 1958 llista quines són les llengües oficials de la Unió. A voluntat dels estats, aquest reglament ha estat modificat en set ocasions, fet que ha permès passar de les onze llengües oficials que hi havia l'any 2000 a les vint-i-quatre que hi ha actualment. No cal la modificació de cap tractat perquè el català passi a ser una llengua oficial de la UE!

L'oficialitat no és una qüestió menor: suposa un instrument legal i polític per protegir les llengües petites i mitjanes, així com les minoritzades, davant la pressió creixent de la globalització i de les noves tecnologies i formes de comunicació.

Cada any, les institucions europees aproven reglaments o directives que regulen aspectes de caràcter lingüístic i, sigui de manera directa o bé a través dels estats membres que han de transposar aquestes normatives, en molts casos estableixen que determinats preceptes o obligacions hauran de fer-se en alguna de les llengües oficials

Ajuntament de Cassà de la Selva

de la Unió Europea. Sense anar més lluny, només el 2022 es van aprovar 47 disposicions normatives amb requeriments de caràcter lingüístic que suposaven l'exclusió automàtica del català pel fet de no ser una llengua oficial de la UE.

La discriminació del català —anomenat 'valencià' a l'Estatut d'Autonomia d'aquesta comunitat autònoma— a la legislació és, doncs, un dels greuges més evidents fruit de la manca d'oficialitat a Europa, i aquest fet dificulta l'ús normal del català als territoris de parla catalana. Però no només això: aquesta situació també comporta la minva en el prestigi de la llengua i la vulneració dels drets lingüístics dels parlants. Sense anar més lluny, actualment, ni ciutadans ni representants públics no poden utilitzar el català a les institucions en un pla d'igualtat amb la resta de vint-i-quatre llengües oficials de la Unió.

La llengua catalana, com les altres llengües de la UE, és una aportació singular insubstituïble al patrimoni cultural europeu. Els signants d'aquest manifest posem en relleu l'anomalia que suposa que la 13a llengua de la Unió en nombre de parlants no compti amb el mateix reconeixement que moltes de les altres llengües europees amb menys parlants. No és lògic, no és acceptable, i és contrari al principi fundacional europeu de protecció del multilingüisme, consagrat a l'article 3 del Tractat de la Unió Europea i a la Carta de Drets Fonamentals de la UE: "La Unión respetará la riqueza de su diversidad cultural y lingüística y velará por la conservación y el desarrollo del patrimonio cultural europeo".

A més, els signants també manifestem que aquest greuge es produeix malgrat que moltes d'aquestes altres llengües oficials ja disposen d'espais d'exclusivitat que, a diferència del català, els garanteixen una vitalitat plena. És a dir, llengües amb menys parlants i sota menys pressió que el català disposen d'una protecció legal superior a la de la nostra llengua, i això es produeix per una estricta qüestió de voluntat (o manca de voluntat) política.

En aquest mateix sentit, cal recordar que l'informe final de la Conferència sobre el Futur d'Europa celebrada l'any passat —i que ha estat un dels processos participatius més importants de la història de la UE— reclama més protecció per les anomenades "llengües regionals", com és el cas de la catalana.

Aquest any 2023 l'Estat espanyol assumirà la presidència rotatòria del Consell de la Unió Europea. Espanya guanyarà, doncs, influència i visibilitat entre la resta de socis europeus, i tindrà més capacitat per dur a l'agenda europea temes que siguin del seu interès. És per això, i per les raons exposades en aquest manifest, que reclamem al Govern espanyol que, durant aquest any, sol·liciti al Consell de la Unió Europea el reconeixement del català com a llengua oficial de la Unió, d'acord amb el Reglament núm. 1 pel qual es fixa el règim lingüístic de la Comunitat Econòmica Europea, que regula i estableix quines són les llengües oficials del club europeu.

ACORDS

PRIMER.- Recolzar el manifest i la campanya que s'està duent a terme en defensa de la llengua catalana a les institucions europees perquè se la consideri llengua oficial de la UE.

**Ajuntament de
Cassà de la Selva**

SEGON.- Demanar a la presidència del govern estatal, que assumirà la presidència del Consell de la Unió Europea aquest 2023, que faci els passos dins la seva competència per complir amb l'article 3 del Tractat de la Unió Europea i a la Carta de Drets Fonamentals de la UE.

TERCER.- Fer arribar aquest acord a la presidenta del Parlament de Catalunya, a la presidència del govern, a la presidenta del Congreso de los Diputados i al president del Senado.

Datat i signat electrònicament,